

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3312/2019
06.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Стаменић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у Смедереву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца АА, ББ и ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3347/18 од 17.05.2019. године, у седници одржаној 06.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСТУПА СЕ предмет Основног суда у Смедереву П1 211/11 Апелационом суду у Београду, ради оцене изузетне дозвољености ревизије по члану 395. Закона о парничном поступку.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П1 211/11 од 12.04.2017. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцима АА, ББ и ВВ исплати на име неисплаћених зарада по основу рада за време државних и верских празника, прековременог рада и ноћног рада у месечним износима и са законском каматом ближе одређеним овим ставом изреке, те да за тужиоце уплати доприносе по основу пензијског и инвалидског осигурања запослених надлежном Фонду ПИО, доприносе по основу здравственог осигурања надлежном Фонду здравственог осигурања у износу које обрачунају надлежне службе тужене у време обрачуна, а на износе ближе означене у изреци пресуде. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци АА, ББ и ВВ тражили да се обавезе тужена да тужиоцима на име трошкова превоза за долазак на посао и одлазак са посла, на име неисплаћеног топлог obroка и на име неисплаћеног регреса за годишњи одмор исплати месечне износе са законском каматом ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилца ГГ тражила да се обавезе тужена да тужилци на име неисплаћеног топлог obroка и на име неисплаћеног регреса за годишњи одмор исплати месечне износе са законском каматом ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцима АА, ББ и ВВ накнади трошкове поступка од по 11.780,00 динара, те на име трошкова поступка који су настали након спајања њихових поступака накнади од 304.500,00 динара, док је тужилца ГГ обавезана да туженој накнади трошкове поступка од 6.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3347/18 од 17.05.2019. године, ставом првим изреке жалбе тужилаца АА, ББ и ВВ су одбијене као неосноване и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, делу става другог који се односи на

трошкове превоза, као и у ставу четвртог изреке. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужилаца АА, ББ и ВВ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Апелациони суд у Београду није донео решење о испуњености услова да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, већ је предмет доставио Врховном касационом суду на одлучивање о ревизији тужене.

Тужба ради накнаде штете поднета је 14.01.2011. године, а поступак је окончан 17.05.2019. године доношењем побијане другостепене одлуке.

Одредбом члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11, који је ступио на снагу 01.02.2012. године), прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровести по одредбама Закона о парничном поступку објављеном у „Сл.гласник РС“ бр.125/04 и 111/09. Наведеним Законом, изузетно дозвољена ревизија регулисана је одредбом члана 395, по којој допуштеност ове ревизије цени апелациони суд.

Имајући у виду да је предмет достављен Врховном касационом суду ради доношења одлуке о ревизији, а да Апелациони суд у Београду претходно није дао оцену о изузетној дозвољености ревизије у овој правној ствари применом члана 395. ЗПП, то је Врховни касациони суд, у складу са одредбом члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**